

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/56/2023
Identifikačné číslo spisu:	4120010978
Dátum vydania rozhodnutia:	25.06.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:4120010978.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci obvineného V. V. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí 25. júna 2024 v Bratislave, o dovolaní obvineného V. V. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 21. novembra 2022, sp. zn. 2To/73/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného V. V. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Nitra (ďalej tiež „okresný súd“) rozsudkom z 30. mája 2022, sp. zn. 21T/57/2020 uznal obvineného V. V. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

- od presne nezisteného obdobia roku 2015 až do dňa 27.02.2020 si bez príslušného povolenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky od doposiaľ nestotožnených osôb na presne nezistených miestach neoprávnene zadovážil omamné a psychotropné látky, konkrétne rastliny rodu Cannabis - marihuanu a metamfetamín - pervitín, ktoré potom u seba neoprávnene prechovával a následne marihuanu neoprávnene predával za rôzne finančné sumy, alebo poskytoval bez finančnej odplaty v rôznych množstvách a na rôznych miestach v obci J. W. N., okres N. a v jej okolí osobám: W. W., bytom J. W. N., okres N., V. O., bytom J. W. N., okres N., W. H., bytom N., W. S., bytom N., N. R., bytom A., okres N. a osobe P. K., bytom M. K., okres N. D., ktorému neoprávnene poskytoval bez finančnej odplaty aj metamfetamín - pervitín, pričom metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok a marihuana je v zmysle uvedeného zákona zaradená do I. skupiny omamných látok.

Okresný súd za tento trestný čin uložil obvinenému V. V. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Súčasne okresný súd podľa § 76 ods. 1 s použitím § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil obvinenému ochranný dohľad v trvaní 3 roky a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia veci, a to 1 ks mobilného telefónu zn. iPhone SE, striebornej farby, ktorého vlastníkom sa podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa stal štát.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Nitre (ďalej tiež „krajský súd“) uznesením z 21. novembra 2022, sp. zn. 2To/73/2022 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, pretože nebolo dôvodné.

Proti uzneseniu krajského súdu podal obvinený dovolanie prostredníctvom obhajcu JUDr. Ladislava Krčmárika, a to z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Trestného poriadku.

Úvodom svojho dovolania obvinený s poukazom na časti výpovedí svedkov W. H., V. R., Q. E., V. V., F. S., W. S., V. W., V. V. a znaleckého posudku z oblasti psychiatrie namietal, že okresný súd vyhodnotil vykonané dôkazy „výlučne“ v jeho neprospech a s dôkazmi, ktoré spochybňujú jeho vinu sa naopak žiadnym spôsobom nevysporiadal. Podľa názoru obvineného výsluchy svedkov preukázali, že žiadne drogy nepredával, nemal ich ani v držbe, a to aj v čase vykonaných domových prehliadok. Dôkazy, na podklade ktorých dospeli súdy k záveru o jeho vine, podľa jeho názoru netvoria logickú a ničím neprerušovanú reťaz. Dôkazy o jeho vine, zadovážené prevažne v prípravnom konaní, boli spochybnené dôkazmi svedčiacimi v jeho prospech. Tieto boli vykonané na hlavnom pojednávaní a v odôvodnení sa súdy s týmito dôkazmi nevysporiadali, respektíve ich „odignorovali“. K dokazovaniu vykonanému pred súdom prvého stupňa prostredníctvom zaznamenaných prepisov telefonických hovorov a sms správ obvinený namietol, že do spisu nebola doložená „kompletná dokumentácia prepisov“, pričom konfrontovaný bol len s časťami prepisov telefonických hovorov a sms správ z rôznych časových období, bez časovej nadväznosti, v dôsledku čoho sa „nemohol a nevedel (k nim) konkrétne vyjadriť.“ K niektorým prepisom správ poskytol súdom vysvetlenie, ktoré súdy neakceptovali. V dôsledku toho má za to, že význam obsahu prepisov sms správ si súdy vyložili svojvoľne. Obvinený z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj rozsudok okresného súdu a okresnému súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra (ďalej tiež „prokurátor“), ktorý navrhol, aby dovolací súd jeho dovolanie odmietol podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, pretože je zjavné, že v predmetnej trestnej veci nie sú dané dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku. Na odôvodnenie svojho návrhu uviedol, že v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolací súd nemôže skúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku tak, ako ho ustálili súdy nižšieho stupňa. Obvinený v podstate zopakoval námietky, ktoré uviedol v odvolaní. Súdy vychádzali pri konštatovaní viny zo zákonne získaných svedeckých výpovedí z prípravného konania. So zmenou výpovedí svedkov sa zaoberal odvolací súd, ktorý dospel k záveru, že okresný súd sa v dostatočnom rozsahu s týmito dôkazmi vysporiadal a dospel aj k správny záverom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj len „najvyšší súd“) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 2 písm. h/ Trestného poriadku), bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku) osobou oprávnenou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku] v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku) dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred jeho podaním využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd zároveň dospel k záveru, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť na neverejnom

zasadnutí, pretože je zrejmé, že nie sú splnené jeho dôvody podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

V prvom rade sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené len k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007]. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn.4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020). Pritom platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, väd a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu príslušného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku. Nestačí, ak podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pokiaľ v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu (pozri napr. odôvodnenie rozhodnutia najvyššieho súdu uverejnené v Zbierke pod č. 51/2014).

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Vyššie uvedený dovolací dôvod sa spája predovšetkým so spôsobom, akým majú byť dôkazy (tie, na ktorých je súdne rozhodnutie založené) podľa zákona vykonávané v trestnom konaní. Pokiaľ obvinený v dovolaní namietal, že v rámci dokazovania na okresnom súde do spisu „nebola doložená kompletná dokumentácia prepisov hovorov a sms správ, za obdobie počas ktorého odposluchy prebiehali“, tak uvedená námietka nie je opodstatnená. V prvom rade dovolací súd dodáva, že prepisy telefonických hovorov, sms správ a CD-nosič s celým záznamom telekomunikačnej prevádzky (z ktorého prepisy hovorov a sms správ pochádzajú) je v súlade s ustanovením § 115 ods. 6 Trestného poriadku súčasťou spisového materiálu z prípravného konania (viď. č. l. 293 až 667 spisu), ktorý bol obvinenému, ako aj obhajcovi prístupný, či už počas prípravného konania, ako aj v konaní pred súdom. Samotné prepisy zaznamenaných hovorov a správ ako listinné dôkazy sa v konaní pred súdom vykonávajú ich prečítaním (§ 269 Trestného poriadku), na návrh strán, čo procesné strany v priebehu trestného konania využili a rovnako bolo zachované aj právo strán sa k vykonaným dôkazom vyjadriť. Pokiaľ dovolateľ namietal, že „nebola doložená kompletná dokumentácia prepisov hovorov a sms správ“, uvedená argumentácia neobstoí, pretože ako už dovolací súd vyššie uviedol, súčasťou predloženého spisového materiálu, presnejšie časti spisu z prípravného konania, je tak záznam z telekomunikačnej prevádzky na elektronickom nosiči (CD z tzv. odposluchov), ako aj doslovné prepisy všetkých zaznamenaných telefonických hovorov a sms správ, z ktorých každá zo strán mohla navrhnúť prepis konkrétneho hovoru, či sms správy, prečítať v konaní pred súdom a tak ho vykonať ako dôkaz. Pokiaľ obvinený ďalej uvádzal, že k „jednotlivým útržkom SMS správ (spred niekoľkých rokov)... sa bez časovej nadväznosti nemohol a ani nevedel konkrétne vyjadriť“, tak táto námietka z pohľadu § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku rovnako neobstoí. Pokiaľ zastával názor, že určitý „útržok sms správy“ je potrebné vnímať v kontexte s inou nadväzujúcou sms správou, tak v rámci konania mal reálnu možnosť oboznámiť sa so všetkými prepismi zaznamenaných sms správ a mal možnosť navrhnúť oboznámenie ktorejkoľvek sms správy ako dôkazu, či sa vyjadriť k dôkazom, ktoré boli vykonané na návrh prokurátora.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie situácia spočívajúca v tom, že skutok bol

v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiaden trestný čin, alebo že ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, alebo že obvinený bol uznaný za vinného zo spáchania prísnejšieho alebo miernejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu (primerane napríklad rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo/29/2018, 2Tdo/6/2019, 5Tdo/48/2018).

Vyššie citované ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, teda slúži výlučne na nápravu prípadných hmotnoprávných chýb a jeho znenie za bodkočiarkou („správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť“) vylučuje možnosť úspešne sa domáhať preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku, ktorá však prináleží iba ministrovi spravodlivosti Slovenskej republiky. Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému skôr konajúcimi súdmi, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru a nikdy nie námietky skutkové (pozri aj R/57/2007, S/3/2011, R/7/2011). Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov s tým, že ich posudzovanie je dominanciou odvolacieho konania.

Pokiaľ obvinený namietal, že súdy v priebehu konania hodnotili dôkazy výlučne v jeho neprospech a nevzali do úvahy dôkazy svedčiace v jeho prospech a mali na podklade iného hodnotenia dôkazov dospieť k záveru o miernejšej právnej kvalifikácii skutku kladeného mu za vinu, najvyšší súd konštatuje, že táto jeho námietka nie je právneho charakteru, ale ide skutkovú námietku, ktorou sa snaží spochybniť správnosť zistenia skutkových okolností. Pokiaľ dovolací súd v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) veta za bodkočiarkou Trestného poriadku nemôže skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku (tak ako bol ustálený v základnom trestnom konaní), tak ani obvinený ako dovolateľ nemôže v rámci tohto dovolacieho dôvodu s úspechom namietat, že skutok bol nesprávne alebo neúplne zistený v predchádzajúcom priebehu trestného konania.

Vzhľadom k tomu, že obvinený V. V. dovolacími námietkami nenaplnil žiaden dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku, najvyšší súd jeho dovolanie podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je opravný prostriedok prípustný.